

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

48 $\boxed{3}$ $\boxed{5}$ $\boxed{2}$ $\boxed{3}$

Fornelos, *O Bolo*. Febreiro 1981.

$\text{♩} = 126$

1) Car-mi-ña do meu a-gra-do bo-ni-ta ca-ra de ro-sa
di se me que-res a-xi-ña non se-as tan re-se-lo-sa

variantes estróficas:

4) 5) 6)

Viana VIII,2,402. Elisardo 58.

L: 69b.

*Transcripción orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

V 69b

“Carmaña do meu agrado,
bonita cara de rosa,
di se me queres axiña
non sean tan recelosa.”

“Moi ben falas, Manolo,
mesmo me deixas pasmada
pero como eres tan pillo
eu non che pododo crer nada.”

“Pois pódemos crer, Carmaña,
que che teño tal cariño
que me morrerei de pena
se non te casas conmigo.”

“Pois logo si non te cambias
e me teis tanto cariño
amareite toda a vida
si é que sales formalíño.”

“Nunca con outra me caso
xa que me queres, Carmiña,
mais pra min non hai descanso
hasta que tu seas miña.”

“Pois logo, meu Manoliño,
se ... San Antonio
casarémonos axiña
pa gozar de matrimonio.”